Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

27 ноември 2012 година*

„Обжалване — Езиков режим — Обявления за конкурси на общо основание за назначаване на администратори и асистенти — Публикуване на пълния текст на три официални езика — Език на изпитите — Избор на втория език измежду три официални езика“

По дело C-566/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 2 декември 2010 г.,

Италианска република, за която се явява г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват г-н J. Currall и г-н J. Baquero Cruz, в качеството на представители, подпомагани от A. Dal Ferro, avvocato, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Република Литва,

Република Гърция, за която се явяват г-жа A. Samoni-Rantou, г-жа S. Vodina и г-жа G. Papagianni, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н K. Lenaerts, заместник-председател, г-н A. Tizzano, г-н M. Ilešič, г-н A. Rosas (докладчик), г-н G. Arestis и г-н J. Malenovský, председатели на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н U. Lõhmus, г-жа C. Toader, г-н J.-J. Kasel, г-н M. Safjan и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

* Език на производството: италиански.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 юни 2012 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 юни 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Италианската република иска отмяна на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2010 г. по дело Италия/Комисия (T-166/07 и T-285/07, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което този съд отхвърля подадените от нея жалби за отмяна на обявленията за конкурси на общо основание EPSO/AD/94/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на администратори (AD 5) в областта на информацията, комуникацията и медиите (ОВ C 45 A, 2007 г. стр. 3), EPSO/AST/37/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на асистенти (AST 3) в областта на информацията и комуникацията (ОВ C 45 A, 2007 г. стр. 15) и EPSO/AD/95/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на администратори (AD 5) в областта на информацията (библиотечно дело/документация) (ОВ C 103 A, 2007 г., стр. 7) (наричани по-нататък общо „спорните обявления за конкурси“).

Правна уредба

2 Членове 1—6 от Регламент (ЕИО) № 1 на Съвета от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г. глава 1, том 1, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г. глава 1, том 7, стр. 15, наричан по-нататък „Регламент № 1“), гласят:

„Член 1

Официалните и работните езици на институциите на Европейския съюз са български, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, ирландски, италиански, латвийски, литовски, малтийски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, испански и шведски.

Член 2

Текстовете, адресирани до институциите от страна на държава членка или от лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят по избор [на] подателя на един от официалните езици. Отговорът се изготвя на същия език.

Член 3

Текстовете, адресирани от институциите до държава членка или до лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят на езика на тази държава.

Член 4

Регламентите и другите документи с общо приложение се изготвят на официалните езици.

Член 5

Официалният вестник на Европейския съюз се публикува на официалните езици.

Член 6

Институциите могат да определят реда и условията за прилагане на този езиков режим във вътрешните си правилници“.

3 Член 1 г, член 7, параграф 1, първа алинея, членове 24 а, 27 и 28, член 29, параграф 1 и член 45 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 март 2004 г. (ОВ L 124, стр. 1, наричан по нататък „Правилникът за длъжностните лица“), гласят следното:

„Член 1 г

1. При прилагането на настоящите правила се забранява всяка дискриминация на основата на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични белези, език, религия или изповедание, политически или други убеждения, принадлежност към национално малцинство, имуществено състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

[…]

6. Като се зачитат принципът на недискриминация и принципът на пропорционалност, всяко ограничение в тяхното прилагане трябва да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала. Подобни цели могат по-специално да обосноват въвеждането на задължителна възраст за пенсиониране и минимална възраст за получаване на пенсия за осигурителен стаж.

Член 7

1. Органът по назначаването разпределя чрез назначаване или преместване, като действа единствено в интерес на службата и без оглед на националността, всяко длъжностно лице на длъжност в неговата функционална група, съответстваща на степента му.

[…]

Член 24 а

Общностите насърчават повишаването на професионалната квалификация на длъжностните лица, което е съвместимо с правилното функциониране на службата и съответства на интересите [им].

Подобно повишаване на квалификацията се взема предвид за целите на служебното развитие на длъжностните лица.

[…]

Член 27

Назначаването на длъжностни лица има за цел да осигури на институцията услугите на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти, подбрани на възможно най-широка географска основа измежду гражданите на държавите членки на Общностите.

Не се запазват никакви длъжности за граждани на определена държава членка.

[…]

Член 28

Длъжностното лице може да бъде назначено само при условие че:

[…]

е) представи доказателства за задълбочено владеене на един от езиците на Общностите и задоволително владеене на друг от езиците на Общностите в степента, необходима за изпълнение на неговите задължения.

[…]

Член 29

1. Преди заемането на свободната длъжност органът по назначаването […]

[…]

и след това пристъпва към процедурата за провеждане на конкурси — конкурс по документи или чрез изпит, или по документи и изпит. Процедурата за провеждане на конкурси е описана в приложение III.

Процедурата може да се проведе и с цел съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения.

[…]

Член 45

1. Повишаването става с решение на органа по назначаването съгласно член 6, параграф 2. То се изразява в присъждане на длъжностното лице на следващата степен във функционалната група, към която то принадлежи. За повишаване се избират само длъжностни лица, които са прослужили най-малко две години на своята степен, след сравнително съпоставяне на техните заслуги. При съпоставяне на заслугите органът по назначаването по-специално взема предвид оценката, уменията на съответното длъжностно лице при упражняване на функциите си да ползва езици, различни от тези, за които в съответствие с член 28, буква е) е представило доказателства, че владее [задълбочено], и при необходимост — нивото на упражняваните от него функции.

2. Преди първото им повишаване след назначаването от длъжностните лица се изисква да покажат умения за работа с трети език измежду посочените в член 314 от Договора за ЕО. По споразумение между тях институциите приемат общи правила за прилагането на настоящия параграф. Тези правила предвиждат достъп за длъжностните лица до обучение по трети език и подробно установяват реда за оценяване на уменията на служителите за работа с трети език в съответствие с член 7, параграф 2, буква г) от приложение III“.

4 Член 1, параграфи 1 и 2, както и член 7 от приложение III към Правилника за длъжностните лица предвиждат:

„Член 1

1. Обявленията за конкурси се изготвят от органа по назначаването след консултации със съвместната комисия.

В обявлението се посочва:

а) естеството на конкурса (вътрешен конкурс за институцията, вътрешен конкурс за институциите, конкурс на общо основание, където е приложимо — общ за две и повече институции);

б) видът на конкурса (въз основа на квалификация или чрез изпит или едновременно въз основа на квалификация и изпит);

в) естеството на функциите и задачите, присъщи на длъжностите и предложените функционална група и степен;

г) в съответствие с член 5, параграф 3 от Правилника — дипломите и другите свидетелства за придобита квалификация или за професионалния опит, изискван за заемане на съответната длъжност;

д) когато конкурсът се провежда чрез изпит — естеството на изпита и начина на оценяване;

е) изискванията за владеене на език, ако има такива, предвид особения характер на длъжностите;

ж) ако е необходимо, изискванията за възраст, както и допустимите отклонения от тях в случая на длъжностни лица на Общностите с не по-малко от една година служебен стаж;

з) крайният срок за кандидатстване;

и) всички евентуални изключения по силата на член 28, буква а) от Правилника.

Обявлението за конкурс на общо основание, общ за две или повече институции, се съставя от органа по назначаването, посочен в член 2, параграф 2 от Правилника, след консултации с обща съвместна комисия.

2. Обявлението за конкурс на общо основание се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* най-късно един месец преди датата на крайния срок за кандидатстване и, когато е приложимо — най-късно два месеца преди датата на изпита.

3. Всички конкурси се обявяват в рамките на институциите на трите общности при спазване на същите срокове.

[…]

Член 7

1. След консултации с Комитета по Правилника институциите възлагат на Службата за подбор на персонал на Европейските общности (наричана по-долу „EPSO“) да предприеме необходимите мерки за осигуряване прилагането на еднакви стандарти в процедурите за подбор на длъжностни лица на Общностите [и] в процедурите за оценяване и изпит, посочени в членове 45 и 45 а от Правилника.

2. Задачата на [EPSO] е:

а) да организира, по искане на отделни институции, конкурси на общо основание;

[…]

г) да носи обща отговорност за определяне и организиране на атестирането на езиковите умения с цел осигуряване на хармонизирано и последователно спазване на изискванията на член 45, параграф 2 от Правилника.

[…]“.

5 EPSO е създадена с Решение 2002/620/ЕО на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията, на Съда на Европейските общности, на Сметната палата, на Икономическия и социален комитет, на Комитета на регионите и на Европейския омбудсман от 25 юли 2002 година (ОВ L 197, стр. 53; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 247). Според член 2, параграф 1, първо изречение от това решение EPSO упражнява правомощия за подбор на персонал, предоставени съгласно член 30, първи параграф от Правилника за длъжностните лица и съгласно приложение III към него, на органите по назначенията на институциите, подписали това решение. Член 4, последно изречение от Решение 2002/620 предвижда, че всички обжалвания в тези области се правят пред Европейската комисия.

6 Ролята на EPSO е уточнена в член 7 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, добавено с Регламент № 723/2004.

Обстоятелства, предхождащи спора

7 На 28 февруари 2007 г. EPSO публикува само в изданията на *Официален вестник на Европейския съюз* на немски, английски и френски език обявления за конкурси на общо основание EPSO/AD/94/07 и EPSO/AST/37/07, чиято цел е съставяне, от една страна, на списък с резерви за бъдещи назначения на свободните длъжности в институциите за администратори (AD 5) в областта на информацията, комуникацията и медиите, и от друга страна, списък с резерви за бъдещи назначения на свободните длъжности в институциите за асистенти (AST 3) в областта на комуникацията и информацията.

8 На 8 май 2007 г. EPSO публикува само в изданията на *Официален вестник на Европейския съюз* на немски, английски и френски език обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/95/07, чиято цел е съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на свободните длъжности по-специално в Европейския парламент за администратори (AD 5) в областта на информацията (библиотечно дело/документация).

9 В точка I A от спорните обявления за конкурси, в която са посочени условията за допускане до предварителните тестове, в раздел 2 „Езикови познания“ е предвидено, че всички кандидати трябва да имат задълбочени познания по един от официалните езици на Съюза (наричани по-нататък „официални езици“) като основен език и достатъчни познания по немски, английски

или френски език, като втори език, който задължително трябва да е различен от основния език. В същия раздел се предвижда освен това, че за да се гарантират яснотата и разбирането на общите текстове и на всички контакти между EPSO и кандидатите, поканите за различните тестове и изпити, както и цялата кореспонденция между EPSO или секретариата на конкурсната комисия и кандидатите ще бъдат осъществявани единствено на немски, английски или френски език. В точка I Б от спорните обявления за конкурси се посочва освен това, че предварителните тестове ще се проведат „на немски, английски или френски [като втори] език“.

10 В раздел „Езикови познания“ от спорните обявления за конкурси в точка II A, която се отнася до естеството на функциите и условията за допускане до конкурсите, е предвидено, че за да бъдат допуснати до писмените изпити, кандидатите трябва да имат задълбочени познания по един от официалните езици като основен език и задоволителни познания по немски, английски или френски език като втори език, който задължително трябва да бъде различен от основния език. В точка II Б от спорните обявления за конкурси е предвидено освен това, че писмените изпити ще се проведат „на немски, английски или френски език като [втори] език […]“.

11 На 20 юни и на 13 юли 2007 г. EPSO публикува в изданията на всички езици на *Официален вестник на Европейския съюз* (C 136 A, стр. 1, и C 160, стр. 14) две изменения на спорните обявления за конкурси. В публикуваното на 20 юни 2007 г. изменение се посочва, че за конкурса EPSO/AD/94/07 кандидатите трябва да имат или университетска диплома за завършено тригодишно висше образование в съответната област, а именно в областта на информацията, комуникацията и медиите, или университетска диплома за завършено тригодишно висше образование в друга област и последващ най-малко тригодишен професионален опит в област, свързана с естеството на съответните професионални задължения. За конкурса EPSO/AST/37/07 се посочва също, че в зависимост от квалификациите, които притежава кандидатът, се изисква професионален опит от три до шест години. В публикуваното на 13 юли 2007 г. изменение се посочва, че кандидатите в конкурса EPSO/AD/95/07 трябва да имат завършено тригодишно университетско образование в областта на информацията (библиотечно дело/документация) или тригодишно университетско образование и последваща професионална квалификация в тази област и че не се изисква професионален опит. В двете изменения освен това има изрично препращане към пълния текст на спорните обявления за конкурси, публикувани в изданията на Официален вестник на немски, английски и френски език, и се определя нов срок за подаване на документи за кандидатстване за съответните конкурси.

Жалбите до Общия съд и обжалваното решение

12 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 май 2007 г., Италианската република иска да се отменят обявленията за конкурси EPSO/AD/94/07 и EPSO/AST/37/07. Република Литва встъпва в подкрепа на исканията на Италианската република по това дело, заведено под номер T-166/07.

13 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 18 юли 2007 г., Италианската република иска да се отмени обявление за конкурс EPSO/AD/95/07. Република Гърция встъпва в подкрепа на исканията на Италианската република по това дело, заведено под номер T-285/07.

14 С определение от 9 ноември 2009 г. дело T-166/07 и дело T-285/07 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

15 На първо място, Италианската република оспорва по същество липсата на публикация на пълния текст на спорните обявления за конкурси в изданията на *Официален вестник на Европейския съюз* на другите официални езици освен на немски, английски и френски език и произволното ограничаване на избора на втори език за участие в спорните конкурси, за всички контакти с EPSO и за провеждането на изпитите.

16 След като отхвърля възражението на Комисията за недопустимост на жалбите, Общият съд, на първо място, разглежда основанието, изведено от нарушение на член 290 ЕО, и на второ място, това, изведено от нарушение на членове 1, 4, 5 и 6 от Регламент № 1. На трето място, той се произнася по основанието, изведено от нарушение на принципите за недопускане на дискриминация, на пропорционалност и на езиково многообразие. Първата част от това основание, което е разделено на две части, се отнася до съвместимостта с тези три принципа на публикацията на пълния текст на спорните обявления за конкурси само в изданията на немски, английски и френски език на *Официален вестник на Европейския съюз*. Втората част от това основание се отнася до съвместимостта със същите принципи на избора на втори език измежду трите езика, определени за участие в разглежданите конкурси, за всички контакти с EPSO и за провеждането на изпитите. На четвърто място, Общият съд разглежда основанието, изведено от нарушаването на принципа на защита на оправданите правни очаквания, за да провери дали публикацията на спорните обявления за конкурси в *Официален вестник на Европейския съюз* нарушава този принцип, доколкото тя противоречи на постоянна практика, използвана до юли 2005 г., изразяваща се в изготвянето и публикуването в изданията на *Официален вестник на Европейския съюз* на всички официални езици на пълния текст на обявленията за конкурси. Накрая, Общият съд разглежда основанията, изведени от липсата на мотиви на спорните обявления за конкурси и от злоупотребата с власт.

17 Общият съд отхвърля всички посочени основания и съответно жалбата за отмяна.

Искания на страните в производството по жалбата

18 Италианската република иска от Съда:

— да отмени обжалваното решение,

— да се произнесе по съществото на спора и да отмени спорните обявления за конкурси,

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

19 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

20 Република Гърция иска Съдът да уважи писмения отговор, като отмени решението на Общия съд, постановено на 13 септември 2010 г. по дела T-166/07 и T-285/07.

21 Република Литва не представя писмен отговор.

По жалбата

22 В жалбата са изложени седем основания за отмяна.

Доводи на страните

Първото основание

23 Първото основание е изведено от нарушение на член 290 ЕО и на член 6 от Регламент № 1.

24 То се отнася до точки 41 и 42 от обжалваното решение, в които Общият съд приема, че спорните обявления за конкурси не противоречат на член 290 ЕО, тъй като Комисията ги е приела при упражняване на правото, предоставено на институциите и органите на Общността с член 6 от Регламент № 1, който изрично допуска институциите да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните си правилници. Като се позовава на точка 48 от заключението на генералния адвокат Poiares Maduro по дело Испания/Eurojust (Решение от 15 март 2005 г. по дело C-160/03, Recueil, стр. I-2077) и на цитираната съдебна практика, в същите точки от решението си Общият съд приема, че за да се гарантира доброто функциониране на институциите, следва да им се признае известна оперативна самостоятелност при упражняването на правото, което им е предоставено с член 6 от Регламент № 1.

25 Италианската република изтъква, че като признава на Комисията правото да приеме спорните обявления, Общият съд нарушава член 290 ЕО и член 6 от Регламент № 1, при положение че, първо, Комисията изобщо не е приела вътрешен правилник, за да определи реда и условията за прилагане на Регламент № 1, второ, обявлението за конкурс не е вътрешен правилник, и трето, чрез EPSO Комисията изземва функциите на Съвета, като иска чрез обикновена административна практика да приеме езиков режим във важна област като конкурсите за достъп до кариерите в администрацията на Съюза.

26 Като се позовава на Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 15 юни 2010 г. по дело Pachtitis/Комисия (F-35/08), срещу което в момента на депозиране на писмената защита на Република Гърция има производство по жалба на Комисията, отхвърлена с Решение на Общия съд от 14 декември 2011 г. по дело Комисия/Pachtitis (T-361/10 P, Сборник, стр. II-8225), Република Гърция подчертава, че EPSO не е компетентна да определя езика на конкурса не само защото това е равнозначно на определяне на езиковия режим на дадена институция, а това е от компетентността на Съвета, но също и поради това че езиците представляват „съдържанието на изпитите“ и са част от познанията, чието оценяване е от компетентността на конкурсната комисия. Тя си задава въпроси относно наличието на посочената в точка 41 от обжалваното решение „оперативна самостоятелност“, основаваща се на член 6 от Регламент № 1 и която Общият съд признава на институциите. Тя стига до извода, че регламентът се използва, за да се избегне гласуването с единодушие, което се изисква по член 290 ЕО.

27 Комисията смята, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото. Тя припомня, че необходимостта от признаване на известна оперативна самостоятелност на институциите се установява от практиката на Съда на ЕС. Затова с основание Общият съд приел, че обявленията за конкурси са проява на правото на самоорганизиране. Фактът, че Комисията не е приела вътрешни разпоредби по смисъла на член 6 от Регламент № 1, бил без значение, след като тази разпоредба била само проява на по-широко право на самоорганизация.

Второто основание

28 Второто основание е изведено от нарушение на членове 1 и 4—6 от Регламент № 1.

29 То се отнася до точки 52—57 от обжалваното съдебно решение. В точка 53 от това решение Общият съд, като цитира по-конкретно точка 60 от Решение от 5 октомври 2005 г. по дело Rasmussen/Комисия (T-203/03, Recueil FP, стр. I-A-279 и II-1287), припомня постоянната

съдебна практика, според която „Регламент № 1 не се прилага в отношенията между институциите и техните длъжностни лица и други служители, доколкото той определя само езиковия режим, приложим между институциите и дадена държава членка или дадено лице, попадащо под юрисдикцията на една от държавите членки“. В точка 53 от споменатото решение, която препраща по-конкретно към точка 13 от Решение от 7 февруари 2001 г. по дело Bonaiti Brighina/Комисия (T-118/99, Recueil FP, стр. I-A-25 и II-97), Общият съд приема, че „длъжностните лица и другите служители на Общностите, както и кандидатите за такива длъжности, попадат единствено под юрисдикцията на Общностите“ и освен това, че „член 6 от Регламент № 1 изрично допуска институциите да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните си правилници“. В точка 54 от обжалваното решение той обосновава приравняването по отношение на приложимия езиков режим на длъжностните лица и другите служители на Общностите, от една страна, и от друга страна, кандидатите за такива постове с „обстоятелството, че тези кандидати влизат в отношения с дадена институция само с цел да получат пост на длъжностно лице или служител, за заемането на който са необходими и могат да бъдат изисквани от приложимите за заемането на съответния пост общностни разпоредби определени езикови познания“. Въз основа на това в точки 55 и 56 от решението той заключава, че „членове 1, 4 и 5 от Регламент № 1 не се прилагат по отношение на спорните обявления за конкурси“ и че „изборът на езика на външната публикация на дадено обявление е [...] от компетентността на институциите“.

30 Италианската република подчертава отново, че Комисията не е приела никакъв вътрешен правилник в изпълнение на член 6 от Регламент № 1. Тя поддържа освен това, че след като могло да представлява интерес за всички граждани на Общността, обявлението за конкурс било документ с общо приложение по смисъла на член 4 от Регламент № 1 и че при всяко положение то било специалният закон за конкурса. Това се потвърждавало от член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, който задължава обявленията за конкурси да се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*. На последно място тази държава членка оспорва приравняването на кандидатите в конкурс на длъжностните лица и на другите служители, като подчертава, че кандидатът е гражданин на Съюза, който има основно публично субективно право на достъп до длъжностите в публичната администрация на Съюза и който, когато иска да участва в конкурс, за да постъпи на работа в дадена институция, неизбежно е външно лице по отношение на същата.

31 Република Гърция поддържа, че има противоречие между точки 41 и 42 от обжалваното решение, в които Общият съд прави извода, че спорните обявления за конкурси са приети при упражняване на компетентността, предоставена на институциите с член 6 от Регламент № 1, и точки 52—58 от същото решение, в които той отхвърля основанието, изведено от нарушение на членове 1 и 4—6 от Регламент № 1, тъй като регламентът не се прилага в отношенията между институциите на Съюза и техните длъжностни лица. Според Република Гърция или Регламент № 1 е приложим и в този случай член 6 от него има значение, или не е приложим. Тя изтъква освен това, че точка 60 от посоченото по-горе Решение по дело Rasmussen е обикновено твърдение, което не е обосновано, и което чрез повтаряне се е превърнало в постоянна съдебна практика.

32 Комисията смята, че Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, по-конкретно във връзка с приравняването на кандидатите в конкурс на назначените длъжностни лица. Такъв принцип имало и в практиката на Съда, за да се обоснове прилагането на производствата от Правилника за длъжностните лица по отношение на лицата, които искат да придобият качеството на длъжностни лица. Освен това обявлението за конкурс определяло приложимите правила по отношение на лицата, които заявяват участие в конкурса, правила, които отразявали само интереса на службата и следователно вътрешните нужди на институцията. Поради това такова обявление не могло да бъде текст с общо приложение.

33 Комисията подчертава, че приложение III към Правилника за длъжностните лица въвежда задължения, чиято цел е да се гарантира равен достъп до информация, и не въвежда свързани с езика изисквания за форма, характерни за „външния“ режим, а именно за отношенията между институциите и външния свят.

Третото основание

34 Третото основание е изведено от принципите на недопускане на дискриминация, на пропорционалност и на езиково многообразие, и по-конкретно от нарушението на член 12 ЕО, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), на член 6, параграф 3 ЕС, на член 5 от Регламент № 1, на член 1, параграфи 2 и 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, и на последно място, на член 230 ЕО.

35 То се отнася до точки 72—91 от обжалваното решение, в които Общият съд се произнася по първата част от основание относно публикацията на спорните обявления за конкурси в изданията на *Официален вестник на Европейския съюз* на немски, английски и френски език, както и относно публикацията на изменения в посочените обявления за конкурси в изданията на този вестник на всички официални езици.

36 В точка 72 от обжалваното решение Общият съд отбелязва, че „няма разпоредба, нито принцип на общностното право, които да налагат обявления за свободна длъжност като разглежданото в конкретния случай да се публикуват винаги в изданията на Официален вестник на всички официални езици“. В точка 74 от това решение все пак се припомня, че „макар администрацията да има право да приема мерките, които счита за подходящи за уреждането на някои аспекти от процедурата по назначаване на персонала, тези мерки не трябва да водят до дискриминация на основание на езика между кандидатите за даден пост“. В точка 84 от посоченото решение Общият съд установява, „че пълният текст на спорните обявления за конкурси е публикуван само на немски, английски и френски език“. В точка 85 от същото решение той обаче приема, че публикуваните в изданията на всички официални езици на *Официален вестник на Европейския съюз* две изменения, които уведомяват накратко обществеността за съществуването и съдържанието на спорните обявления за конкурси и препращат към изданията на немски, английски и френски език за запознаване с пълния текст на обявленията, „до известна степен заместват липсващата публикация на спорните обявления за конкурси в изданията на Официален вестник на всички официални езици“. Поради това в точка 90 от обжалваното решение Общият съд заключава, че „публикацията на пълния текст на спорните обявления за конкурси само в изданията на Официален вестник на три езика, последвана от кратка публикация в изданията на Официален вестник на всички официални езици, не представлява дискриминация на кандидатите на основание на езика, която противоречи на член 12 ЕО, [че тя] не представлява и нарушение на член 6, параграф 3 ЕС, в който се посочва само, че Съюзът зачита националните особености, [и че тя] не нарушава член 22 от [Хартата], която освен това няма задължителна правна сила“.

37 Италианската република поддържа, че като взима предвид измененията на обявленията за конкурси, Общият съд нарушава член 230 ЕО, тъй като законосъобразността на даден акт трябва да се преценява, като се вземе предвид неговото съдържание към момента на приемането му. Тя поддържа освен това, че във всеки случай публикацията на измененията не могла да замести липсващата публикация на обявленията на всички официални езици.

38 Според Италианската република в доводите на Общия съд има тавтология, тъй като се презумират познания по трите езика, поради това че в обявленията били предвидени само тези три езика. Нужно е било обаче да се обоснове именно ограничаването до тези три езика, както и произтичащата от него дискриминация.

39 Република Гърция поддържа също, че обявленията за конкурси трябвало да бъдат публикувани на всички официални езици, и оспорва твърдението, че публикуването на измененията поправило първоначалния пропуск.

40 Комисията отбелязва, че развитите в рамките на настоящото основание доводи не поставят под съмнение доводите на Общия съд в точки 72, 73—76 и в точки 79—81 от обжалваното решение, които според нея обосновават в достатъчна степен диспозитива на това решение. При всички положения в обявлението за конкурс трябвало да са посочени наложените от интереса на службата изисквания, за да не се допусне да се явяват напразно лица, които не са квалифицирани. Тя поддържа, че Общият съд правилно мотивирал извода, до който достигнал и според който задължението на институцията не е да публикува обявленията за конкурси на всички официални езици, а да гарантира, че избраният метод за публикация не води до дискриминация между кандидатите.

Четвъртото основание

41 Четвъртото основание е изведено от нарушаването на нормите относно недопускане на дискриминация на основание на езика, на членове 1 и 6 от Регламент № 1 и на член 1 г, параграфи 1 и 6, член 27, втора алинея и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.

42 То се отнася до точки 93—105 от обжалваното решение, в които Общият съд се произнася по една част от основание относно избора на втори език за участие в спорните конкурси, за всички контакти с EPSO и за провеждането на изпитите измежду три езика и в споменатата точка 105 стига до извода, че основанието, изведено от нарушаване на принципите на недопускане на дискриминация, на пропорционалност и на езиково многообразие, трябва да се отхвърли изцяло.

43 В точка 93 от обжалваното решение, като се основава на заключението на генералния адвокат Poiares Maduro по дело Испания/Eurojust, посочено по-горе, Общият съд припомня, „че доброто функциониране на институциите и органите на Общността може обективно да обоснове ограничен избор от езици за вътрешно общуване“. В точка 94 от това решение той припомня също, че изборът на един или няколко официални езика за вътрешно ползване не би могъл да попречи на равния достъп на гражданите на Съюза до предлаганите от институциите и органите на Общността длъжности. В точка 95 от посоченото решение той все пак отбелязва, „че всички кандидати в разглежданите конкурси, притежаващи езиковите познания, които се изискват според спорните обявления за конкурси, са имали достъп и са могли да участват при едни и същи условия в процедурите за подбор на персонал“. В точка 99 от обжалваното решение Общият съд отбелязва, че „Италианската република не излага никакви конкретни факти, които да могат да поставят под въпрос значимостта на езиковите познания, които се изискват в спорните обявления за конкурси, и следователно [тя] не може да твърди, че това изискване не е било обективно наложено в интерес на службата“. В тази точка той отбелязва също, че липсата на първоначална публикация на съобщение на всички официални езици не е поставила в по-неблагоприятно положение кандидатите, чийто основен език не е немски, английски или френски език, доколкото в двете по-късно публикувани изменения се дава нов срок за подаване на документи за участие в разглежданите конкурси. Накрая, в точка 101 от обжалваното решение Общият съд приема, че ако в областите, за които са спорните обявления за конкурси, са необходими много разнообразни езикови познания, предвидената възможност основният език, по който според споменатите обявления се изискват задълбочени познания, да бъде всеки официален език, е достатъчна, за да гарантира много разнообразни езикови познания при назначаването на кандидатите, които отговарят на условията в тези обявления.

44 В това основание Италианската република поддържа, че приемането само на три официални езика като втори език за всички контакти с EPSO, както и за провеждането на изпитите за конкурсите, е дискриминация на основание на езика, първо, по отношение на другите езици, които не са избрани като втори език, но също и по отношение на гражданите на държавите членки, които познават втори официален език, различен от трите избрани езика. Тя изтъква, че възможността институциите да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните си правилници се отнася само до вътрешното функциониране на институциите, а не до провеждането на конкурси с външно участие и че във всеки случай нито една институция не е приела разпоредби във връзка с това.

45 Тази държава членка поддържа освен това, че от гледна точка на предвиденият в член 27, втора алинея от Правилника за длъжностните лица принцип, който не допуска запазването на длъжности за гражданите на определена държава членка, ограниченията при използването на езиците в рамките на институциите трябва да се разглеждат като изключения, които би трябвало да бъдат надлежно обосновани. Освен това член 28 от Правилника за длъжностните лица уточнявал, че вторият език може да се избере измежду всички езици на Съюза и в това отношение не предвиждал привилегировано положение за нито един от тях. Въз основа на това посочената държава членка прави извода, че езиците за подбор на кандидатите трябва да бъдат възможно най-неутрални с оглед на необходимата квалификация, а това предполагало да могат да се приемат всички езици на Съюза. Според Италианската република при правилно тълкуване на член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица трябвало да се стигне до заключението, че за ефикасното и недискриминиращо оценяване на професионалната квалификация, необходима за успешното представяне при подбора, влиянието на езиковите познания на кандидата не трябвало да бъде определящо. Това тълкуване се потвърждавало от член 1 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, който предвиждал, че в обявлението за конкурс трябва да се посочат изискванията за владеене на език, ако има такива, предвид особения характер на длъжностите. Предвидените в тази разпоредба ограничения били само възможности. Те трябвало да бъдат мотивирани в обявлението и да се основават на това, което е „необходимо за служебните задължения“, които трябва да бъдат изпълнявани, и на „особения характер на длъжностите“. Спорните обявления за конкурси обаче не отговаряли на тези правила.

46 Италианската република оспорва извода на Общия съд в точки 98 и 99 от обжалваното решение, че тя не е доказала, че с оглед на целите на разглежданите конкурси изборът на трите езика като езици за провеждане на изпитите бил неподходящ. Тя твърди, че не тя, а Комисията носела тежестта на доказване, след като тази институция се позовава на изключение от правилата, според които всички общностни езици са официални и работни езици.

47 Италианската република не отрича голямото значение на вътрешните организационни нужди, дори на практиките на институциите. Тя смята обаче, че когато поради това голямо значение се ограничават възможностите за изразяване на европейските граждани посредством езика, то трябва да се използва като аргумент при спазване на прозрачни и подходящи правила. Институциите трябвало да уточнят естеството на нуждите, които могат да доведат до езикови ограничения, не само в рамките на институциите, но на още по-силно основание, при конкурсите за достъп, които не са просто вътрешен въпрос на институциите, както и процедурните правила, чрез които такива ограничения могат да бъдат наложени. Според тази държава членка не могло да се приеме упражняването на дискреционни правомощия, основани единствено на голямото значение на практики, за които се твърдяло, че съществуват, без да се познават нито степента, нито критериите, по които се определя това голямо значение.

48 Комисията подчертава, че Италианската република не оспорва съществуването на обективна нужда на институциите, която обосновава ограничаването на избора на втори език за конкурса до три определени официални езика. Тя припомня освен това, че тези нужди са признати в съдебната практика (Решение от 5 април 2005 г. по дело Hendrickx/Съвет, T-376/03, RecueilFP

стр. I-A-83 и II-379). На последно място, тя твърди, че констатацията на Общия съд в точка 95 от обжалваното решение, че „всички кандидати в разглежданите конкурси, които имат изискваните в спорните известия за конкурси езикови познания, са могли да бъдат допуснати и да участват при еднакви условия в процедурата за подбор“ е фактическа констатация, върху която Съдът не следва да упражнява контрол в рамките на настоящото производство по обжалване.

Петото основание

49 Петото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС, тъй като тази разпоредба определя принципа на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип, който произтича от общите конституционни традиции на държавите членки.

50 То се отнася до точки 110—115 от обжалваното решение, в които Общият съд отхвърля основанието, изведено от нарушението на този принцип. В точка 110 от това решение Общият съд приема по-конкретно, че „никой не може да се позовава на нарушение на този принцип без конкретни уверения, дадени му от администрацията“, а в точка 112 от това решение, че „обикновена практика […] не е равнозначна на конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения“ по смисъла на съдебната практика.

51 Италианската република поддържа, че отричайки наличието на оправдани правни очаквания с довода, че не било дадено никакво уверение, без да отчита обхвата на тази прилагана няколко десетилетия практика, чието съществуване самият той установил, Общият съд нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания. Промяната на ориентацията в полза три езика, без предупреждение и без обосновка, може да е дискриминирала тези, които разумно са предвиждали да получат достъп до кариера в европейската администрация въз основа на различни и отлично приемани дотогава езикови познания.

52 Комисията смята, че в това отношение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото.

Шестото основание

53 Шестото основание е изведено от нарушението на член 253 ЕО относно задължението за мотивиране на актовете.

54 То се отнася до точки 125 и 126 от обжалваното съдебно решение. В точка 125 от това решение Общият съд припомня, че „основната роля на обявлението за конкурс се изразява във възможно най-точно информиране на заинтересуваните лица относно естеството на изискванията за заемане на съответната длъжност, за да им се даде възможност да преценят, от една страна, дали следва да подадат документи за кандидатстване, и от друга страна, какви удостоверяващи документи са важни за работата на конкурсната комисия и следователно трябва да се приложат към документите за кандидатстване“. В точка 126 от това решение Общият съд приема, че „администрацията не е била длъжна да обоснове в спорните обявления за конкурси избора на трите езика, които да се използват като втори език за участие в конкурса и в изпитите, след като е било безспорно, че [този избор] отговаря на вътрешните изисквания“.

55 Италианската република поддържа, че Общият съд смесва функцията на обявленията за конкурси и техните мотиви. Чрез обявленията били прилагани допуснати от Правилника за длъжностните лица възможности за езикови ограничения и поради това в тях трябвало да се посочва точната функционална връзка между естеството на задачите, които трябва да бъдат изпълнявани, или нуждите на службата и въведените в процедурата за подбор езикови ограничения. Пълното мълчание относно съществуването и естеството на твърдените

„вътрешни нужди“ не позволява на съда и на адресатите на акта да осъществят контрол на избора на Комисията. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че мотивите относно съответните нужди на службата могли да бъдат изведени от наличието в обявлението на ограничителни разпоредби.

56 Комисията припомня, че необходимостта от мотивиране зависи от естеството и целта на съответния акт. В настоящия случай не ставало въпрос за задължителни актове, а за информативни актове, а именно покани за участие в конкурси. Тя смята, че Общият съд очевидно е имал основание да заключи в точка 126 от обжалваното решение, че не е било необходимо никакво мотивиране относно избора на трите езика, които да бъдат използвани.

Седмото основание

57 Накрая, седмото основание е изведено от нарушение на материалноправните норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси, по-конкретно на член 1 г, параграфи 1 и 6, член 28, буква е) и член 27, втора алинея от Правилника за длъжностните лица.

58 То се отнася до точки 128—135 от обжалваното решение, в които Общият съд приема по-конкретно, че EPSO не е допуснала злоупотреба с власт, след като тя не е използвала езиковия режим на конкурсите за цели, без връзка с възложените ѝ задачи. Италианската република оспорва точка 133 от това решение, в която Общият съд отбелязва, че „конкурсната комисия е обвързана от обявлението за конкурс, по-специално от определените в него условия за допускане“, както и точка 134 от това решение, в която Общият съд прави извода, че „EPSO не може да бъде упреквана за това, че в спорните обявления за конкурси е определила езикови изисквания, които като условия за допускане могат да изключат някои възможни кандидати, и по-конкретно за това, че е използвала начин на публикация, който на практика е пречка за участие в разглежданите конкурси на заинтересуваните лица, доколкото не отговарят на тези езикови изисквания“.

59 Според Италианската република езиковите изисквания се отличавали от професионалните изисквания. Езиковите изисквания трябвало да се контролират от конкурсната комисия по време на процедурата за подбор, а не преди тази процедура от структура, изготвила обявлението за конкурс. Предварителните езикови ограничения, т.е. предвидените в обявлението за конкурс, били допустими, само ако са свързани с нужди на службата, които са доказани. В случая обаче Комисията не посочила в спорните обявления за конкурси никакво езиково изискване, което да обосновава ограниченията, като същевременно твърдяла, както се установява от точка 134 от обжалваното решение, че тези ограничения „на практика би[ли] пречка за участието в разглежданите конкурси на заинтересуваните лица“, доколкото те не отговаряли на наложените с обявленията ограничителни езикови изисквания. Въз основа на това посочената държава членка заключава, че като приема, че проверката на езиковите познания на кандидатите не е задача на конкурсната комисия, тъй като органът, изготвил обявлението, могъл превантивно да направи предварителен подбор на заинтересуваните лица изцяло на езикова основа, Общият съд нарушил посочените по-горе разпоредби и основания на тях принцип, по силата на който обявленията за конкурс трябва да имат за цел да се провери на възможно най-широка основа наличието на езиковите познания, необходими за заемане на длъжности в институциите.

60 Комисията отбелязва, че Италианската република повтаря доводите, които вече е развила в другите основания, и самата Комисия препраща към отговорите си на тези основания. Тя припомня отново, че Италианската република не поставя под съмнение действителното фактическо положение в институциите във връзка с използването на някои езици за улесняване на вътрешното общуване.

Преценка на Съда

61 Следва да се разгледат едновременно, от една страна, първите три основания относно публикацията на спорните обявления за конкурси и от друга страна, последните четири основания относно определянето на немския, английския и френския език като втори език, като език за контакти с EPSO и като език за конкурсните изпити.

По първите три основания относно публикацията на спорните обявления за конкурс

62 Според член 1 от приложение III към Правилника за длъжностните лица обявленията за конкурси се изготвят от органа по назначаването на институцията, която организира конкурса след консултация със съвместната комисия и в него трябва да се посочват някои сведения относно конкурса. След приемане на Решение 2002/620 правото за подбор, предоставено именно в това приложение на органите по назначаването в институциите, подписали посоченото решение, се упражнява от EPSO.

63 В разглежданата в настоящото решение жалба се посочват две разпоредби, за които се твърди, че налагат публикуването на спорните обявления за конкурси на всички официални езици, а именно член 4 от Регламент № 1, както и член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица във връзка с член 5 от Регламент № 1. Ето защо е важно да се разгледат предвидените във всяка от тези разпоредби задължения.

64 Според член 4 от Регламент № 1 регламентите и другите документи с общо приложение се изготвят на официалните езици. Във връзка с това Комисията изтъква, на първо място, че Регламент № 1 не е приложим по отношение на обявленията за конкурси, тъй като те се отнасят до лица, приравнени на длъжностни лица, след това, че при всички положения в съответствие с член 6 от този регламент институцията има възможност да определи езика на публикуване на обявлението за конкурс и накрая, че обявленията за конкурс не са текстове с общо приложение.

65 В точка 52 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че според постоянната му практика Регламент № 1 не е приложим в отношенията между институциите и техните длъжностни лица и други служители, тъй като определя единствено приложимия езиков режим между институциите и държава членка или лице, попадащо под юрисдикцията на една от държавите членки.

66 Според Общия съд тази неприложимост била обоснована, от една страна, от обстоятелството, че когато става въпрос за прилагането на Правилника за длъжностните лица, длъжностните лица и другите служители, както и кандидатите в конкурса попадат само под юрисдикцията на Общностите, и от друга страна, от член 6 от Регламент № 1.

67 Във връзка с това следва да се отбележи първо, че член 1 от Регламент № 1 изрично посочва работните езици на институциите, а член 6 от този регламент предвижда, че институциите могат да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим в своите вътрешни правилници. Трябва да се отбележи обаче, че институциите, заинтересувани от спорните известия за конкурс, не са определили във вътрешните си правилници на основание член 6 от Регламент № 1 реда и условията за прилагане на езиковия режим. По-конкретно, както отбелязва генералният адвокат в точка 29 от заключението си, не може да се счита, че обявленията за конкурси представляват вътрешни правилници по тези въпроси.

68 При липсата на специални подзаконови разпоредби, приложими по отношение на длъжностните лица и другите служители, и при липсата на разпоредби във връзка с това във вътрешните правилници на институциите, заинтересувани от спорните известия за конкурс, няма текст, въз

основа на който да се направи изводът, че отношенията между тези институции и техните длъжностни лица и други служители са напълно изключени от приложното поле на Регламент № 1.

69 На по-силно основание същото важи във връзка с отношенията между институциите и кандидатите във външни конкурси, които по принцип не са нито длъжностни лица, нито други служители.

70 По-нататък, когато става въпрос за това дали обявления за конкурси на общо основание като спорните обявления за конкурси попадат в приложното поле на член 4 от Регламент № 1 или на член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, достатъчно е да се отбележи, че последната разпоредба предвижда конкретно, че за общите конкурси се публикува обявление в *Официален вестник на Европейските общности*.

71 При това положение, без да е необходимо произнасяне по въпроса дали обявление за конкурс е текст с общо приложение по смисъла на член 4 от Регламент № 1, е достатъчно да се отбележи, че в съответствие с член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица във връзка с член 5 от Регламент № 1, който предвижда, че *Официален вестник на Европейския съюз* излиза на всички официални езици, пълният текст на спорните обявления за конкурси е трябвало да бъде публикуван на всички официални езици.

72 Тъй като тези разпоредби не предвиждат изключения, Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, когато приема в точка 85 от обжалваното съдебно решение, че последващото публикуване на измененията от 20 юни и 13 юли 2007 г., които съдържат само сбита информация, е заместило липсващата публикация в изданията на Официален вестник на всички официални езици на пълния текст на обявленията за конкурси.

73 Във всеки случай, дори тези изменения да съдържат някои данни относно конкурса, ако се предположи, че гражданите на Съюза четат *Официален вестник на Европейския съюз* на майчиния си език и че този език е един от официалните езици на Съюза, евентуален кандидат, чийто майчин език не е един от езиците, на които е публикуван пълният текст на спорните обявления за конкурси, е трябвало да се снабди с този вестник на един от тези езици и да прочете обявлението на този език, преди да реши дали да подаде документи за участие в конкурса.

74 Такъв кандидат е бил в по-неизгодно положение от кандидат, чийто майчин език е един от трите езика, на които е бил публикуван пълният текст на спорните обявления за конкурси, както от гледна точка на правилното разбиране на тези обявления, така и що се отнася до срока за подготовка и изпращане на документите за кандидатстване в тези конкурси.

75 Това неизгодно положение е последица от получилото се в резултат от тези публикации различно третиране на основание на езика, забранено с член 21 от Хартата и член 1 г, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица. Посоченият член 1 г предвижда в параграф 6, че зачитането на принципа на недискриминация и на принципа на пропорционалност налага всяко ограничение в тяхното прилагане да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала.

76 В съдебното заседание Комисията обяснява, че новата практика на ограничено публикуване на обявленията за конкурси е станала необходима поради големия обем на работата в резултат на присъединяването към Европейския съюз през 2004 г. и 2007 г. на новите държави, и по-конкретно от внезапното увеличаване на броя на официалните езици, а EPSO нямала достатъчен капацитет за превод. В съдебното заседание обаче се изтъква, че не изглежда тази практика на публикуване да е свързана с присъединяванията, тъй като използването ѝ

продължавало, текстовете на обявленията се повтаряли и поради това не трябвало да създават непреодолим обем на работата, и че трябвало да се постигне равновесие между материалните проблеми, свързани с капацитета за превод, и правото на всички граждани на Съюза да се запознават с известията за конкурси при еднакви условия.

77 От това следва, че практиката на ограничено публикуване нарушава принципа на пропорционалност и при това положение представлява дискриминация на основание на езика, забранена от член 1 г от Правилника за длъжностните лица.

78 От всичко изложено до тук следва, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, когато приема, че при публикуването на спорните обявления за конкурси не е нарушен нито член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица във връзка с член 5 от Регламент № 1, нито член 1 г от същия правилник.

По последните четири основания относно езиците, наложени като втори език, за контактите с EPSO и за конкурсните изпити

79 Макар да приема, че пълно езиково многообразие би могло да вреди на ефективността на работата в институциите, Италианската република критикува липсата на ясни, обективни и предвидими правила относно избора на втория език за конкурсите, което пречело на кандидатите да се подготвят за изпитите. Тя поддържа освен това, че задължението за представяне на конкурса с втори език представлява в действителност неподходяща форма на предварителен подбор, тъй като според нея кандидатът трябвало да бъде избран първо с оглед на професионалните си умения и след това с оглед на езиковите си познания.

80 В съдебното заседание Комисията обяснява, че трите избрани езика са тези, които се използват най-много в институциите и то отдавна, и че от направено от EPSO проучване се установявало, че между 2003 г. и 2005 г., т.е. по времето, когато кандидатите са могли да избират втория си език, повече от 90 % от кандидатите в конкурсите са избирали като втори език немски, английски или френски език. Комисията изтъква освен това, че посочването на езиците на конкурса в обявлението позволява на кандидатите да се подготвят за изпитите.

81 Във връзка с това, както беше припомнено в точка 67 от настоящото решение, в член 1 от Регламент № 1 са посочени 23 езика не само като официални езици, но също и като работни езици на институциите на Съюза.

82 Впрочем член 1 г, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица предвижда, че при прилагането на този правилник е забранена всяка дискриминация, включително и на основание на езика. Според параграф 6, първо изречение от тази разпоредба, всяко ограничение на принципа на недискриминация и принципа на пропорционалност трябва да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала.

83 Освен това член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица предвижда, че длъжностното лице може да бъде назначено само при условие че представи доказателства за задълбочено владеене на един от езиците на Съюза и за достатъчно владеене на друг от езиците на Съюза. Независимо че в тази разпоредба се уточнява, че достатъчното владеене на друг език се изисква от кандидата в степента, необходима „за изпълнението на неговите задължения“, в разпоредбата не са посочени критериите, въз основа на които може да се ограничи възможността за избор на този език измежду 23-те официални езика.

84 Наистина, според член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за длъжностните лица в обявленията за конкурси се посочват изискванията за владеене на език, ако има такива, предвид особения характер на длъжността. От тази разпоредба обаче не следва, че е налице общо разрешение за дерогиране на изискванията по член 1 от Регламент № 1.

85 Следователно посочените по-горе разпоредби не предвиждат изрични критерии, въз основа на които да може да се ограничи изборът на втори език, независимо дали ограничението е до трите езика, наложени в спорните обявления за конкурси, или до други официални езици.

86 Следва да се добави, че заинтересуваните от спорните обявления за конкурси институции не са подчинени на специален езиков режим (вж. относно езиковия режим на СХВП Решение от 9 септември 2003 г. по дело Kik/СХВП, C-361/01 P, Recueil, стр. I-8283, точки 81—97).

87 Трябва все пак да се провери дали, както изтъква Комисията, изискването за познания по един от трите спорни езика би могло да бъде обосновано с интереса на службата.

88 В това отношение от всички посочени по-горе разпоредби се установява, че е възможно интересът на службата да бъде законосъобразна цел, която може да се вземе предвид. По-конкретно, както беше посочено в точка 82 от настоящото решение, член 1 г от Правилника за длъжностните лица допуска ограничения на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност. Важно е обаче този интерес на службата да бъде обективно обоснован и да се установи, че изискваното равнище на езикови познания е пропорционално на реалните нужди на службата (вж. в този смисъл Решение от 19 юни 1975 г. по дело Küster/Парламент, 79/74, Recueil, стр. 725, точки 16 и 20, както и Решение от 29 октомври 1975 г. по дело Küster/Парламент, 22/75, Recueil, стр. 1267, точки 13 и 17).

89 В точка 126 от обжалваното решение Общият съд приема, за „безспорен“ факта, че изборът на трите езика, които да бъдат използвани като втори език за участие в конкурсите и изпитите, отговаря на вътрешните изисквания на администрацията. Общият съд обаче не само не мотивира твърдението си, но дори приема, че от администрацията не се изисква такова мотивиране.

90 В това отношение е уместно да се подчертае, че правилата, ограничаващи избора на втори език, трябва да предвиждат ясни, обективни и предвидими критерии, за да могат кандидатите да знаят достатъчно по-рано какви са езиковите изисквания и да могат да се подготвят за конкурсите при най-добри условия.

91 Както беше припомнено в точка 67 от настоящото решение, заинтересуваните от конкурсите институции обаче изобщо не са приели вътрешни правила в съответствие с член 6 от Регламент № 1. Освен това Комисията също не споменава съществуването на други актове като известия, установяващи критериите за ограничаване на избора на език за втори език за участие в конкурсите. На последно място, спорните обявления за конкурси не съдържат никакви мотиви, обосноваващи избора на трите спорни езика.

92 Обратно на това, което твърди Комисията, посоченото по-горе Решение по дело Hendrickx/Съвет не подкрепя довода, че интересът на службата би могъл да обоснове изискването за познаване на немски, английски или френски език, съдържащо се в спорните обявления за конкурси. Наистина, докато тези обявления за конкурси на общо основание са адресирани до граждани на Съюза, по-голямата част от които не познават отблизо институциите, посоченото Решение по дело Hendrickx/Съвет се отнася до обявление за вътрешен конкурс, до който се допускат длъжностни лица и други служители на работа в генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, които имат най-малко пет години стаж на длъжност в Общностите. Впрочем функциите, които трябва се изпълняват, са описани точно,

което позволява на длъжностните лица и другите служители в генералния секретариат да разберат основанието за налагането на тези езици за изпитите, а на Общия съд — да упражни своя контрол във връзка с избора на тези езици.

93 Доколкото може да бъде посочена законосъобразна цел от общ интерес, а нейното реално съществуване — доказано, важно е да се припомни, че различно третиране на основание на езика трябва освен това да спазва принципа на пропорционалност, т.е. трябва чрез това различно третиране да може да се постигне преследваната цел и то да не излиза от рамките на необходимото за постигането ѝ (вж. в този смисъл Решение от 6 декември 2005 г. по дело ABNA и др., C-453/03, C-11/04, C-12/04 и C-194/04, Recueil, стр. I-10423, точка 68).

94 Според член 27, първа алинея от Правилника за длъжностните лица назначаването на длъжностни лица има за цел да осигури на институцията услугите на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти. Тъй като тази цел може да се постигне по-добре, когато на кандидатите е разрешено да се представят в процедурата по подбор на майчиния си език или на втори език, който те смятат, че владеят най-добре, във връзка с това институциите трябва да намерят равновесието между законосъобразната цел, която обосновава ограничаването на броя на езиците на конкурса, и целта да се установи кои са кандидатите с най-високо равнище на компетентност.

95 В хода на съдебното заседание Комисията изтъква, че кандидатите са имали възможност да се подготвят след публикуването на обявлението за конкурс. Следва все пак да се отбележи, че срокът между публикуването на всяко от спорните обявления за конкурси и датата на писмените изпити не дава непременно възможност на кандидата да придобие достатъчни езикови познания, за да покаже професионалните си умения. Колкото до възможността да научи един от тези три езика в очакване на бъдещи конкурси, тя предполага наложените от EPSO езици да могат да се определят много по-рано. Липсата на правила като посочените в точка 91 от настоящото решение обаче по никакъв начин не гарантира постоянния избор на езиците на конкурса и не дава възможност за никаква предвидимост в това отношение.

96 Освен това езиковите познания на длъжностните лица са основен елемент в тяхната кариера и органите по назначаването разполагат с различни средства за контрол върху тези познания и върху усилията, които длъжностните лица полагат, за да приложат на практика тези познания и евентуално да придобият нови. По-конкретно това следва от член 34, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица, който урежда стажа, и от член 45, параграф 1 от този правилник, който се отнася до критериите за повишаване. Значението на езиковите познания нараства освен това в резултат на реформата от 1 май 2004 г., въведена с Регламент № 723/2004, тъй като в съответствие с член 45, параграф 2 от Правилника, преди първото повишаване след назначаването на длъжностното лице от него се изисква да покаже умения за работа с трети език измежду посочените в член 314 ЕО.

97 Във връзка с това институциите трябва да осигурят равновесието между законосъобразната цел, която обосновава ограничаването на броя на езиците на конкурсите, и възможностите за усвояване от наетите длъжностни лица в рамките на институциите на необходимите в интерес на службата езици.

98 От изложените в точки 81—97 от настоящото решение съображения е видно, че представените от Комисията на Общия съд сведения не дават възможност за съдебен контрол, чрез който да се провери дали интересът на службата представлява законосъобразна цел, обосноваваща дерогирането на прогласеното в член 1 от Регламент № 1 правило. Поради това Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

99 Не е необходимо произнасяне по другите основания и твърдения за нарушения, посочени във връзка с наложения за конкурса втори език.

100 От всичко изложено дотук, и по-конкретно от точки 78 и 98 от настоящото решение, следва, че обжалваното съдебно решение следва да се отмени.

По жалбата пред първата инстанция

101 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз последният може, когато отмени решение на Общия съд, сам да постанови решение по делото, когато фазата на производството позволява това.

102 В настоящия случай въз основа на изложените по-горе мотиви и по-конкретно поради

— нарушението на член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, във връзка с член 5 от Регламент № 1, и

— нарушението на принципа на недопускане на дискриминация на основание на езика, посочен в член 1 г от Правилника за длъжностните лица,

следва спорните обявления за конкурси да се отменят.

103 Както предлага генералният адвокат в точки 115 и 116 от заключението си, за да не бъдат засегнати оправданите правни очаквания на избраните кандидати, не следва да се оспорват резултатите от тези конкурси.

По съдебните разноски

104 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски.

105 По смисъла на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

106 Италианската република прави искане Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, свързани с първоинстанционното производство и производството по обжалване. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски на Италианската република и да понесе собствените си разноски за двете инстанции.

107 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим също към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, предвижда, че държавите членки и институциите, които са встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. В съответствие с тази разпоредба следва да се постанови Република Гърция и Република Литва да понесат собствените си разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2010 г. по дело Италия/Комисия (T-166/07 и T-285/07).**

2) Отменя обявленията за конкурси на общо основание EPSO/AD/94/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на администратори (AD 5) в областта на информацията, комуникацията и медиите, EPSO/AST/37/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на асистенти (AST 3) в областта на комуникацията и информацията и EPSO/AD/95/07 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения на администратори (AD 5) в областта на информацията (библиотечно дело/документация).

3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски на Италианската република и да понесе собствените си разноски за двете инстанции.

4) Република Гърция и Република Литва понасят собствените си разноски.

Подписи